

46 pozycji, w tym 1 monografię, 1 podręcznik akademicki, 21 artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych, z czego 13 w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej. W MathScinet, najbardziej popularnej na świecie bazie publikacji matematycznych, można znaleźć dane bibliograficzne o 27 artykułach naukowych oraz informację, że jego były one cytowane 36 razy przez 22 autorów. Dane bibliograficzne prof. Cegielskiego są umieszczone również w bazie SCI (Science Citation Index) oraz w RePEc (Research Papers in Economics), największej, niekomercyjnej bazy bibliograficznej dotyczącej ekonomii. Prof. Cegielski współpracuje naukowo z wieloma ośrodkami zagranicznymi, m.in. z uczelniami w Izraelu (Haifa University i Technion - Israel Institute of Technology) i w Niemczech (Technische Universität Dresden i Technische Universität Ilmenau). Kilkakrotnie zapraszano go na elitarne konferencje z zakresu optymalizacji, analizy nieliniowej i teorii punktów stałych, które miały miejsce w Kanadzie i w Izraelu oraz na cykle wykładów na wielu uniwersytetach niemieckich. Był inicjatorem oraz organizatorem cyklu konferencji German-Polish Conference on Optimization, które odbywają się od roku 1999 na przemian w Polsce i w Niemczech. Jest organizatorem sekcji Nonlinear Analysis na konferencji Israeli-Polish Mathematical Meeting, która odbędzie się we wrześniu 2011 w Łodzi. Wielokrotnie przebywał na dłuższych zagranicznych stażach naukowych, między innymi na uniwersytetach w Karlsruhe, Dreźnie, Ilmenau (Niemcy) i na Uniwersytecie w Hajfie (Izrael). Był promotorem w dwóch zakończonych przewodach doktorskich: Roberta Dylewskiego (w roku 2003) i Agnieszki Suchockiej (w roku 2009). W roku 2007 Centralna Komisja do Spraw Tytułu i Stopni Naukowych powołała go na recenzenta w przewodzie habilitacyjnym. Ponadto był recenzentem w 4 przewodach doktorskich oraz wnioskodawcą w 2 przewodach o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego: dla prof. Juliana Musielaka z UAM w Poznaniu i dla prof. Dietharda Pallaschke z Uniwersytetu w Karlsruhe. Przygotował liczne recenzje do czasopism międzynarodowych z tak zwanej listy filadelfijskiej, między innymi do Computational Optimization and Applications, Inverse Problems in Science and Engineering, Journal on Optimization Theory and Applications, Linear Algebra and Applications, Mathematical Programming, Optimization, SIAM Journal on Optimization oraz Zeitschrift für Analysis und ihre Anwendungen. Za działalność naukową był nagradzany Nagrodami Ministra (1987) i Rektora (1997, 2009). W latach 1993-1999 był zastępcą Dyrektora Instytutu Matematyki Politechniki Zielonogórskiej, a od roku 2005 jest Dziekanem Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jest żonaty, jego żona, Elżbieta jest lekarzem, specjalistą w zakresie ginekologii i położnictwa, ma dwójkę dzieci: Joanna (1977), która w roku 2001 ukończyła studia na kierunku *lingwistyka stosowana* na UAM w Poznaniu i Gustaw (1987), który w 2010 roku ukończył studia na kierunku *reżyseria dźwięku* na UAM w Poznaniu, a następnie podjął studia na kierunku *mechanika i budowa maszyn* na Politechnice Wrocławskiej. Ma ponadto dwójkę wnuków: Szymona (2002) i Katarzynę (2005). Posiada patenty sternika jachtowego i pilota szybowcowego. Lubi niewyczerпно chodzić po górach i jeździć na nartach w Dolomitach.

NOWA HABILITACJA

> DR HAB. ROBERT SKOBELSKI

Robert Skobelski urodził się w Gubinie, gdzie mieszkał do 20 roku życia. W tym mieście ukończył szkołę podstawową, a następnie średnią (Technikum Mechanizacji Rolnictwa). Od roku 1990 studiował *historię* w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze. W 1995 r. zdał egzamin magisterski przedstawiając pracę pt. *Polityka zagraniczna Polski w latach 1945-1947*, napisaną pod kierunkiem naukowym prof. Zdzisław Wroniaka.

Po zakończeniu studiów przez rok pracował w Liceum Ogólnokształcącym w Gubinie na stanowisku nauczyciela historii. Od 1995 r. został również zatrudniony jako asystent w Zakładzie Historii Najnowszej Instytutu Historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. W orbicie jego zainteresowań znalazły się wówczas dzieje polityczne i gospodarcze powojennej Polski, zwłaszcza tzw. Ziemi Odzyskanych w czasach stalinowskich, czego owocem stała się rozprawa doktorska pt.: *Ziemia Zachodnie i Północne Polski w okresie realizacji planu sześcioletniego (1950-1955)*. Praca, napisana pod kierunkiem prof. Czesława Osękowskiego, została obroniona w kwietniu 2000 r. na Wydziale Humanistycznym zielonogórskiej WSP (jej recenzentami byli prof. dr hab. Hieronim Szczegóła i prof. dr hab. Barbara Okoniewska). W formie książkowej rozprawa ukazała się nakładem Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2002 r.

16 maja 2000 r. uchwałą Rady Naukowej Wydziału Humanistycznego WSP Robert Skobelski uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii. Jeszcze w tym samym roku powołano go na stanowisko adiunkta w Zakładzie Historii Najnowszej Instytutu Historii WSP w Zielonej Górze (od 2001 r. Uniwersytetu Zielonogórskiego), gdzie pracuje do dnia dzisiejszego.

Po uzyskaniu stopnia doktora Robert Skobelski opublikował kilkadziesiąt rozpraw dotyczących różnych aspektów historii politycznej, społecznej i gospodarczej PRL, Ziemi Odzyskanych, pogranicza polsko-niemieckiego oraz regionu lubuskiego po 1945 r. Jego artykuły ukazywały się m.in. w *Kwartalniku Historycznym*, paryskich *Zeszytach Historycznych*, *Przeglądzie Zachodnim* i *Roczniku Lubuskim*. Od pewnego czasu koncentrował się również na stosunkach międzynarodowych powojennej Polski, przede wszystkim na mniej znanym historiografii obszarze jej relacji z państwami socjalistycznymi. Efektem badań w tym zakresie stała się rozprawa habilitacyjna pt.: *Polityka PRL wobec państw socjalistycznych w latach 1956-1970. Współpraca - napięcia - konflikty* (Poznań 2010).

W ciągu kilku ostatnich lat Robert Skobelski wziął udział w dwudziestu konferencjach naukowych (w tym sześciu o charakterze międzynarodowym), organizowanych przez

ośrodki akademickie w Olsztynie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Wrocławiu i Zielonej Górze. Ostatnio uczestniczył w XVIII Zjeździe Historyków Polskich w Olsztynie oraz wystąpił z wykładem na temat polskiej polityki zagranicznej w Instytucie Studiów Politycznych PAN na zaproszenie prof. Andrzeja Paczkowskiego.

Ważną w kilkunastoletniej pracy akademickiej Roberta Skobelskiego była płaszczyzna dydaktyczna i popularyzowanie historii najnowszej. Oprócz prowadzenia w tym czasie szeregu przedmiotów związanych w znacznym stopniu z jego zainteresowaniami naukowymi (m.in. *historia Polski XX wieku, historia powszechna XX wieku, polityka zagraniczna PRL, historia „zimnej wojny”*), został także współorganizatorem polsko-niemieckiego projektu pt.: *Pogranicza polsko-niemieckie wczoraj i dziś*, w ramach którego realizowane były w roku 2009 wspólne zajęcia dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego i Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Współpracował ponadto z lokalną rozgłośnią Polskiego Radia uczestnicząc w cyklu audycji o dziejach PRL, prowadził wykłady z historii powojennej dla maturzystów, a w 2006 r. wybrano go członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Historycznego Oddział w Zielonej Górze.

Obok aktywności naukowej i dydaktyki Robert Skobelski zajmował się również szeregiem spraw organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem Instytutu Historii UZ. W latach 2000-2003 był sekretarzem Wydziałowej Komisji ds. Doktoryzowania, natomiast w latach 2002-2007 powierzono mu stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu. Pełniąc tę funkcję uczestniczył m.in. we wdrażaniu zasad systemu bolońskiego. Od 2007 r. jest sekretarzem redakcji rocznika naukowego Instytutu Historii UZ pt.: *Studia Zachodnie*.

Robert Skobelski jest żonaty, ma 8-letniego syna Kacpra. Interesuje się kinem, historią filmu, literaturą, czynnie uprawia sport (bieganie) i nie tak często jakby chciał, jeździ w góry.

> FRAGMENT KSIĄŻKI HABILITACYJNEJ:

Polityka PRL wobec państw socjalistycznych w latach 1956-1970. Współpraca - napięcia - konflikty (Poznań 2010).

(...) Koniecznością wydaje się podkreślenie, że na większość aspektów polityki wewnętrznej, a tym bardziej zagranicznej Polski tego okresu, poważny wpływ wywierały poglądy i zapatrywania Władysława Gomułki. Przywódca PRL, górujący zdecydowanie nad swoim otoczeniem charyzmą i umiejętnością politycznego przewidywania, stanowił mieszaninę ortodoksyjnego komunisty i pragmatyka. Nie można zaprzeczyć, że realizując własną koncepcję polskiej racji stanu, dążył do zapewnienia narodowego i międzynarodowego bezpieczeństwa kraju, rozszerzenia jego suwerenności oraz zwiększenia autorytetu na arenie światowej. Odbywało się to jednak przy wszystkich ograniczeniach wynikających z ówczesnej sytuacji geopolitycznej i ustrojowej PRL oraz postawy samego Gomułki. I sekretarz PZPR był przekonany o zaletach systemu socjalistycznego dla narodu, ale zdawał sobie także sprawę z braku akceptacji dla władzy komunistów wśród większości Polaków i wynikającej stąd konieczności opierania się na ZSRR. Charakterystyczna dla przywódcy PRL była realistyczna w znacznej mierze ocena układu sił na świecie, możliwości i roli Polski w bloku wschodnim, a także sprzeczności w międzynarod-